

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2016. szeptember hó 21. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **az I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2016. február hó 5. napján kihirdetett **14.B.284/2015/48.** számú ítéletének **az I. r.** vádlottra vonatkozó részét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

I. vádlott vagyon elleni cselekményeit

4 rb. lopás büntettének - melyből 1 rb. kísérlet - [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) pont, (3) bekezdés b), ba) pont],

4 rb. lopás büntettének - melyből 1 rb. kísérlet - [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) pont, (4) bekezdés b) pont],

2 rb. lopás vétségének [Btk. 370. § (1) bekezdés, egy esetben (2) bekezdés b), bb), bc) pont, egy esetben (2) bekezdés b), bb), bf) pont]

m i n ő s í t i .

I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) évre s ú l y o s í t j a .

I. r. vádlottal szemben helyesen 59.025,- (ötvenkilencezer-huszonöt) forintra vagyonek Kobzást r e n d e l e l .

I. r. és II. r. vádlottat egyetemlegesen 39.500,- (harminckilencezer-ötszáz) forint illeték megfizetésére kötelezi, melyből III. r. vádlott 3.950,- (háromezer-kilencszázötven) forintot köteles egyetemlegesen megfizetni.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I. r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

Az I. r. vádlott által 2016. február 6. napjától 2016. szeptember 21. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 8 rb. - két esetben kísérletként elkövetett - lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, négy esetben (3) bekezdés ba) pont, négy esetben (4) bekezdés b) pont], 2 rb. lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, egy esetben (2) bekezdés bc) pont, egy esetben (2) bekezdés bf) pont] és testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] miatt - a 8 rb. lopás büntette és a 2 rb. lopás vétsége tekintetében, mint különös visszaesőt, a testi sértés büntette vonatkozásában, mint visszaesőt - halmazati büntetésül 4 év 5 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, valamint 58.235,- forint vagyonek Kobzása ítélté.

Rendelkezett az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, és a feltételes szabadságról.

Kötelezte I. rendű vádlottat, hogy a fellebbezéssel nem érintett II. és III. rendű vádlottal egyetemlegesen fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül (magánfél neve) magánfélnek 658.630,- forint kártérítést, és ennek járulékát, valamint az államnak egyetemleg I., II., III. rendű vádlott 3.950,- forint, illetve I. és II. rendű vádlott szintén egyetemleg 35.500,- forint illetéket. Ezt meghaladóan a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Rendelkezett a bűnjelekről és az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész az I. rendű vádlott terhére a szabadságvesztés büntetés tartamának súlyosítása;

az I. rendű vádlott és védője ok megjelölése nélkül. Az I. rendű vádlott fellebbezése írásbeli indoklásában elsődlegesen a büntetés enyhítését, másodlagosan pedig felmentését kérte.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítélet I. rendű vádlottra vonatkozó részét változtassa meg, cselekményét 8 rb. lopás büntettének - 2 rb. kísérlet - [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) pont és bc) pont, négy esetben (3) bekezdés ba) pont, négy esetben (4) bekezdés b) pont] és 2 rb. lopás vétségének [Btk. 370. § (1) bekezdés, egy esetben (2) bekezdés bb) és bc) pont, egy esetben (2) bekezdés bb) és bf) pont] szerint minősítse, az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést súlyosítsa, egyebekben pedig az első fokú ítélet I. rendű vádlottra vonatkozó részét hagyja helyben.

Az ítélet az I. rendű vádlottak között az ügyész fellebbezését ítélté alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, melynek eredményképpen megalapozott tényállást állapított meg. A bizonyítási indítványokat helytálló indokokkal utasította el.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során részletesen számot adott arról, hogy az I. rendű vádlott tagadásával szemben miért a III. rendű vádlott I. rendű vádlottat és önmagát is terhelő

vallomását, és az ezen vallomással egybehangzó II. rendű vádlott nyomozati vallomást fogadta el.

A védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékként értékelte a II. rendű vádlott előzetes fogvatartásban tanúként tett vallomását. Álláspontja szerint a már kényszerintézkedés hatálya alatt álló II. rendű vádlottat nem lehetett tanúként kihallgatni az ügyben, így e vallomása nem értékelhető bizonyítékként.

Az iratokból megállapítható, hogy a II. rendű vádlottat a Kiskőrösi Rendőrkapitányság vette őrizetbe 2014. június 28. napján 3 óra 50 perckor a 03040/2068/2014. szám alatt lopás büntette miatt indult büntetőeljárásban.

Ezt követően a II. r. vádlottat a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztályán 03000/164/2014.bü. szám alatt életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt ismeretlen tettes ellen indult büntetőeljárásban hallgatták ki tanúként, 2014. június 28. napján 22 órakor.

A fentiekből megállapítható tehát, hogy két külön eljárás folyt a II. rendű vádlott tanúkénti kihallgatása időpontjában, csak utóbb az I. rendű vádlott személye miatt egyesítették az ügyeket. Tehát nem abban az eljárásban került sor a II. rendű vádlott tanúkénti kihallgatására, amelyben gyanúsítottként előzetes fogvatartásban volt, így nem történt eljárási szabálysértés, a II. rendű vádlott tanúvallomása bizonyítékként felhasználható.

A beszerzett egyéb bizonyítékok - szemlejegyzőkönyv, szagazonosítás, genetikai szakértői vélemény, kamerafelvétel, informatikai- és nyomszakértői, valamint orvosszakértői vélemény, és a tárgyi bizonyítékok - a III. rendű vádlott beismerő vallomását, illetőleg az ezt alátámasztó II. rendű vádlott nyomozati vallomását erősítették, támasztották alá.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során részletesen kifejtette, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott, illetőleg vetett el. Okfejtése logikus, indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett. Mindezekre figyelemmel az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor.

Az ítéletábra álláspontja szerint ezen felül az I. rendű vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezés a bizonyítékok mérlegelése ellen irányul.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség. Így az I. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett az I. rendű vádlott bűnösségére, és cselekményeit döntően a törvénynek megfelelően minősítette.

Tévedett azonban amikor az üzletszerű elkövetésre vonatkozó jogi következtetést nem vonta le, holott az annak alapjául szolgáló tényeket tényállásában az elsőfokú bíróság is megállapította (első fokú ítélet 10. oldal második bekezdés). A vádlottak elhatározták, hogy dohányboltokba fognak betörni, és cigaretták értékesítéséből pénzt szereznek. Ennek megfelelően 2014. április 9. és június 28. napja között tíz vagyon elleni bűncselekményt követtek el, melyből nyilvánvaló, hogy rendszeres haszonszerzésre törekedtek.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja értelmében a vádlottak a vagyon elleni bűncselekményeiket tehát üzletszerűen valósították meg. Így az I. rendű vádlott ezen cselekményei a Btk. 370. § (2)

bekezdés bb) pontja szerint is minősülnek.

Az elsőfokú bíróság a 61. számú BK véleményben foglaltakra figyelemmel, az azonos megnevezésű cselekményeket összevonta, amikor 8 rb. lopás büntettét állapított meg. Ugyanakkor ebből 4 rb. bűncselekmény a (3) bekezdésbe, 4 rb. bűncselekmény pedig a (4) bekezdésbe ütközik, 2 rb. bűncselekmény pedig kísérlet. Az így összevont megnevezésből nem állapítható meg, hogy a 2 rb. kísérlet melyik bekezdés szerint minősülő cselekmény kapcsán valósult meg.

Ezért a másodfokú bíróság az áttekinthetőség érdekében az I. rendű vádlott vagyon elleni bűncselekményeinek minősítését és jogszabályi alapját az alábbiak szerint megváltoztatta:

4 rb. lopás büntette - melyből 1 rb. kísérlet - [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) pont, (3) bekezdés b), ba) pont],

4 rb. lopás büntette - melyből 1 rb. kísérlet - [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) pont, (4) bekezdés b) pont],

2 rb. lopás vétsége [Btk. 370. § (1) bekezdés, egy esetben (2) bekezdés b), bb), bc) pont; egy esetben (2) bekezdés b), bb), bf) pont].

A (2) és a (3) bekezdés esetén egyben ezen bekezdés b) pontját is felhívta a másodfokú bíróság, mert e két bekezdésnek a) pontja is van.

A minősítést tekintve az első fokú ítélet 30. oldal negyedik bekezdésében írt minősítést mellőzi, mert a VI/b. tényálláspont alatti cselekmény minősítését a 30. oldal hatodik bekezdése tartalmazza.

Az első fokú ítélet ide vonatkozó jogszabályi hivatkozását kiegészítette az ítélőtábla a kísérlet tekintetében a Btk. 10. § (1) bekezdésével, mert azt az elsőfokú bíróság nem hívta fel.

Ezen felül a törvényszék a testi sértési cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette. E vonatkozásban helyesen állapította meg, hogy az I. rendű vádlott egyenes szándéka a testi sérülés okozására irányult. A támadott testtájéokra és az elkövetés eszközére figyelemmel megalapozottan állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a vádlottnak előre látnia kellett, hogy a magatartásával akár életveszélyes sérülést is okozhat, ebbe belenyugodva cselekedett, tehát eshetőleges szándéka állapítható meg a bekövetkezett sérülések tekintetében.

Helyes az I. rendű vádlott különös visszaesői minőségének megállapítása a vagyon elleni bűncselekmények, és visszaesői minőségének megállapítása a testi sértés bűncselekmény tekintetében. Helyes továbbá a halmazati büntetés kiszabása is.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre szorulnak. További súlyosító körülményként értékelte az ítélőtábla, hogy a vagyon elleni bűncselekmények kétszeresen minősülnek, a testi sértés vonatkozásában az elkövetési eszköz különösen veszélyes voltát, annak anyagára és súlyára figyelemmel.

Ezzel szemben további enyhítő körülmény az időmúlás, hiszen a bűncselekmények elkövetése óta több mint két év eltelt, a III., IV., VI/c. tényállási pontban foglalt cselekmények esetén az alsó értékhatárhoz közeli elkövetési érték, a testi sértésnél pedig, hogy az eredményre az I. rendű vádlottnak eshetőleges szándéka állt fenn.

Helyesen utalt rá a törvényszék, hogy a halmazati szabályokra figyelemmel az I. rendű vádlott

vonatkozásában a törvény szerinti büntetési tételkeret 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 7 év. Tévedett azonban, amikor a középértéktől a vádlott javára lényeges eltérve 4 év 5 hónap szabadságvesztést szabott ki.

A 11 rb. halmazatra, valamint az I. rendű vádlott különös visszaesői és visszaesői minőségére figyelemmel, a fentiekben megjelölt további bűnösségi körülményeket is mérlegelve, nem indokolt a középértéktől való eltérés, ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát 7 évre súlyosította.

A védő által hivatkozott belső arányosságot illetően utal arra a másodfokú bíróság, hogy a fellebbező vádlott esetében sem a cselekmény minősítése, sem pedig a büntetés tartamának meghatározása során nem vehető figyelembe, hogy az első fokon jogerőre emelkedett rendelkezések szerint a vádlott-társak esetében milyen minősítésű bűncselekmény miatt, milyen büntetés került kiszabásra. Ezek a körülmények nem befolyásolhatják és nem is érintik az I. rendű vádlottal szemben törvényesen kiszabható büntetés mértékét, és a törvényes minősítés megállapítását.

Helyes az I. rendű vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama is arányos.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a beszámításra és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Tévedett azonban, amikor az I. rendű vádlottat vagyonelkobzásra ítélte az elsőfokú bíróság, mivel a vagyonelkobzás a Btk. 63. § (1) bekezdés f) pontja értelmében intézkedés, helyesen tehát vagyonelkobzást elrendelni kell.

A vagyonelkobzás összegét tekintve a törvényszék számítási hibát vétett, ugyanis az általa figyelembe vett kárösszegek 115.460,- forint és 2.590,- forint, melyek összegének fele esik vagyonelkobzás alá, mely helyesen 59.025,- forint. Így ezen összegre rendelt el vagyonelkobzást az ítélet az I. rendű vádlottal szemben.

Helyesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a kártérítésről és annak kamatáról, ugyanakkor az illetékről szóló rendelkezés megszüvegezése helytelen, azt az ítélet az I. és II. rendű vádlottat egyetemlegesen 39.500,- forint illeték megfizetésére kötelezte, melyből a III. rendű vádlott 3.950,- forintot köteles egyetemlegesen megfizetni, mert a követelést egy összegben kell meghatározni, és ezen belül kell megjelölni, hogy a III. rendű vádlott - a mérsékelt illetékre figyelemmel - mekkora összegre egyetemlegesen kötelezett.

A bűnjelekről, illetőleg a bűnügyi költségről is törvényesen döntött az elsőfokú bíróság.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet az I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó részét a Be. 372. § (2) bekezdése alapján - hivatalból is eljárva - a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. rendű vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztésbe beszámította.

Szeged, 2016. szeptember hó 21. napja

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.. Benedek Tibor sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.245/2016/14. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 14.B.284/2015/48. számú ítéletének I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottra vonatkozó, és jelen ítélettel meg nem változtatott része a jelen ítélet folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. szeptember 21.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke